

Tines de la Casa Nova de Sant Jaume

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Casa Nova de Sant Jaume
Alçada: 256

Coordenades:

Latitud: 41.6952
Longitud: 1.89143
UTM Est (X): 407753
UTM Nord (Y): 4616529

Classificació

Número de fitxa 08182 - 129
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Modernament per consolidar alguna esquerra en la estructura s'hi ha col·locat ciment.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A013000070000OY

Fitxes associades:

[Forn d'obra de la Casa Nova de Sant Jaume](#)

[Casa Nova de Sant Jaume](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dt., 21/06/2016 - 02:00

Descripció

Conjunt de cinc tines adossades, sense barraca, ubicades a peu del camí que va del nucli del Pont de Vilomara cap a la Casa Nova de Sant Jaume. Al darrera mateix hi ha un camp de conreu de cereals i l'antic mas, mig enderrocant. Estan adossades les unes amb les altres formant una pla rectangular. El terreny on es van construir aprofitava el desnivell del marge que oscil·la entre dos i quatre metres d'alçada aproximadament. No es conserven cap de les barraques, que estaven adossades a la part posterior, a tocar de la feixa. Les boques d'entrada estan protegides per retalls de malla electrosoldada emprats en els forjats i paviments. Els muntants o brancals són verticals amb llinda simple, plana i de fusta. Els murs estan construïts amb pedra irregular, de mida gran i mitjana reforçada amb pedruscall, lleugerament desbastada. Els paredats estan collats i arrebossats amb morter de calç. Només una d'elles, conserva la coberta. Les altres estan envaïdes per l'heura (*Hedera hélix*).

La tina I, més pròxima a la casa, és de planta rodona. Conserva el marxapeus i una sola llinda, plana. L'accés mesura 1,50 metres d'alçada per 1,25 metres d'amplada. El gruix de murs és de 0,55 metres. La coberta és per aproximació de filades amb la clau de volta visible. Conserva un tronquet encastat pels seus dos extrems per sota la cúpula. A l'interior hi ha el dipòsit, de planta rodona que mesura uns 3 metres de fondària, amb els cairons (40 x 40 cm) força malmesos. A l'interior hi ha brutícia.

La tina II està adossada a la núm. I i a la núm. III. És de planta circular. No conserva ni els brancals ni la coberta però els cairons estan en molt bon estat. Al seu interior hi creix una figuera.

Les tines núm. III, IV i V estan incorporades dins d'un edifici de planta rectangular, amb coberta a un sol vessant, de teula àrab i bigam de fusta de la qual gairebé no en queda res.

Les tines núm. III i IV tenen una planta rectangular però al seu interior hi ha dos dipòsits compartimentats. Es pot observar perfectament l'arrebossat dels murs per impermeabilitzar el dipòsit i els cairons estan molt ben conservats. S'hi accedeix per la mateixa porta de la qual es conserven els brancals i el marxapeus en molt bon estat.

La tina núm. V presenta una planta rectangular de les mateixes característiques que les anteriors. Destaca la llinda de fusta que encara es conserva. Al seu interior hi creix un arbre.

Observacions:

Malgrat haver desaparegut les barraques, no es pot accedir a les boixes degut a la gran quantitat d'esbarzers que han creat una barrera infranquejable. Les portes no es conserven però hi ha restes de peces pertanyents a les frontisses i als encaixos fets als brancals.

Sembla que aquestes mateixes bardisses i l'heura cobririen un altre grup de tines, que per altres fonts sabem que podrien ser-ne tres més.

Història

La masia formava part d'una gran pairalia dedicada a la viticultura.

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet.

BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

